

[Landbrugsministeren]

Regeringen kan – og det kan ikke komme bag på nogen – i meget høj grad støtte alle disse forskellige tiltag; det vil de to næste lovforslag også vise.

Dette lovforslag er lavet, som man også har været inde på fra ordførerside, ud fra et ønske fra hjorteavlerne selv om at få skabt faste rammer for et sådant hold af hjortedyr. Det synes jeg egentlig er et prisværdigt ønske, fordi man dermed både forener produktions- og miljøhensyn og giver udtryk for, at man ønsker disse faste regler. Inden man kaster sig ud i, hvad der er lagt op til i lovforslaget, synes jeg, man skal være klar over, at det er hjorteavlerne selv, som har været interesseret i at få faste rammer for deres produktion, som jo er ganske ny.

Umiddelbart kan man også godt sige, at området kunne være dækket af dyreværnsloven, der jo dækker en del af denne produktion, ligesom den dækker det øvrige dyrehold.

Når der fra brede kredse er følt behov for denne lovgivning, er det vel dels for at slå fast, at der her er tale om en husdyrproduktion, dels for at skabe et værn af et ellers vildtlevende dyr, som det endnu for os alle sammen er ganske nyt at have i indhegninger til erhvervsmæssig brug.

Vi står altså over for noget nyt, og det betyder, at det er en vanskelig lovgivning at lave. Vi bevæger os her både ind på et nyt produktionsområde og på et miljø-etisk meget følsomt område, hvor der er tale om dyr, som vi registrerer som husdyr, men som vi vel traditionelt tidligere har anset for meget frie dyr.

Jeg skal derfor indledningsvis understrege, at jeg er meget åben over for det kommende udvalgsarbejde. Jeg blev noget forbavset over hr. Bjørn Wesths udtalelser. Jeg sad nemlig faktisk og frydede mig over de udtalelser, der er kommet fra de forskellige ordførere, fordi jeg egentlig føler, at Folketinget så bliver brugt til det, Folketinget skal bruges til, nemlig at man gør sig umage med det lovforberedende arbejde og lægger lovgivningen frem til åben diskussion. Det er det, der er tale om her, fordi der er tale om et område, hvor man ikke kan have skråsikre meninger, hvilket enhver vil vide, der har sat sig grundigt ind i dette stof.

Jeg mener, der må være to hovedhensyn i denne lovgivning: dels altså at vi efterlyser nicheproduktioner i landbruget, dels at vi

skal tage nogle etiske og miljømæssige hensyn; og som sagt er jeg meget åben for en drøftelse af disse spørgsmål i udvalget for at se, hvordan vi kan få den bedste lov ud af det og en lov, som vi kan blive enige om.

Jeg ville have været ganske overordentlig forbavset, kan jeg sige til hr. Bjørn Westh, hvis jeg havde fremsat et lovforslag, om hvilket man havde sagt, at det er et meget fint lovforslag, helt til ug, på et så følsomt område som dette her. Det tror jeg ville være plad umuligt.

Til hr. Henning Nielsen skal jeg sige følgende. Jeg ved ikke, om hr. Henning Nielsen gjorde sig skyldig i den misforståelse, men jeg har i hvert fald set i debatten, at der har indsneget sig den misforståelse, at når vi har lavet det indhegnede areal på 5 ha, må man ikke indhegne arealer, der er mindre, og sætte hjorte ind i det. Det må man gerne. Det, det drejer sig om, er, at vi har lavet en sondring mellem, hvad der kan være produktion, og hvad der må være en mere hobbypræget form for hjortehold. Man kan altså godt have hjorte på et mindre areal, men så bliver det bare ikke registreret som hjortefarm med de rettigheder og forpligtelser, der deraf følger, bl.a. mærkningsforpligtelser, som bagefter betyder, at man f.eks., hvis éns hjorte løber ud, er i stand til at få dem tilbage, og der vil senere også kunne blive tale om bl.a. nogle skattemæssige fordele som følge af, at man er registreret som farm. Der er altså ikke tale om, at man ikke må indhegne mindre arealer og have hjorteproduktion i dem.

Jeg skal også sige til hr. Henning Nielsen, at mærkning af indfangne dyr må være en forudsætning for, at man kan få dem tilbage igen. Når man registrerer nogle dyr som husdyr, må man også have mulighed for at få dem tilbage, hvis de løber bort, fordi de er en væsentlig del af den produktion, man har opbygget. Derfor reglen om mærkning og derfor reglen om, at man, hvis man er registreret som hjortefarm, kan få sine dyr tilbage, hvis de skulle løbe ud.

Jeg skal i øvrigt sige, at de slagtebestemmelser, der er under udarbejdelse i ministeriet i øjeblikket, men som jo naturligvis også må afvente lovforslagets gang i Tinget, indebærer, at det bliver forbudt at aflive dyr i hjortefarme under jagtlignende former – naturligvis, havde jeg nær sagt.